

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. ХАСКОВО , 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ в публично заседание на девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

Членове: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ
КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

при участието на секретаря М. В. Д.
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Въззивно гражданско дело № 20215600500328 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК

Обжалвания акт

С решение №260034/08.III.2021 г. постановено по гражданско дело №1167/2019 г. Районен съд-Харманли отхвърля предявените от ЦВ. Д. Н.,ЕГН ***** и Р. Д. Н.,ЕГН *****, двете от гр.***, чрез адв. В.А. от АК - Хасково против ЗД „ Евроинс" АД,ЕИК 121265113, гр. София, бул.“Христофор Колумб“ №43 обективно кумулативно съединени искиове с правно основание чл. 238, ал. 1, вр. чл. 231, ал. 2, вр. чл. 230, ал. 1, вр. чл. 249, т. 3 КЗ (отм.) вр. чл. 9, ал. 2 от Наредба за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука", §22 от Кодекса за застраховането,/ чл. 459, ал. 5 от КЗ, вр с чл. 448, ал. 7, вр с ал. 1 от КЗ/ и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ЗД „ Евроинс" АД с ЕИК 121265113, гр. София да заплати на ищите сумата 13 006,26 лева, представляваща застрахователно

обезщетение за настъпила трудова злополука на наследодателят им Д.Н.Н.,ЕГН ***, починал на 02.08.2017г., за трайно намалена работоспособност, изразяваща се пълна и частична ампутация на III-ти и IV-ти пръсти и разкъсна рана на втори пръст на лявата ръка, настъпила на 26.01.2016г. в гр.*** около 15.30 часа на строителен обект „Жилищна сграда с гаражи" в УПИ VIII-760, кв.6517, кв.*** по плана на гр. ***, по сключен застрахователен договор по застраховка "трудова злополука" със застрахователна полица № ***г., ведно с лихвата за забава считано от 26.01.2016г. до окончателното му изплащане, като неоснователни и недоказани.

Съдът осъжда ЦВ. Д. Н.,ЕГН ***** и Р. Д. Н.,ЕГН *****, двете от гр.*** да заплатят на ЗД „Евроинс" АД ,ЕИК 121265113, гр. София, бул. „Христофор Колумб“ №43 на основание чл.78, ал.8 от ГПК сумата в размер на 450,00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Обстоятелства по въззива

ЦВ. Д. Н.,ЕГН ***** и Р. Д. Н.,ЕГН *****, двете от гр.***, чрез адв. В.А. от АК – Хасково представят въззивна жалба против постановеното решение,от което са останали недоволни поради отхвърляне на предявените от тях искове,като излагат доводи относно неговата неправилност и необоснованост.

Според жалбоподателите съдебния акт бил върх в абсурдността на съдебните решения,тъй-като бил постановен в противоречие с основния принцип по чл.2 от ГПК-задължението на съда да разгледа всеки спор,с който е сезиран.

Атакуваното решение директно нарушавало и чл.6 от ЕКЗПЧОС,предвид неосигуряването на жалбоподателите правото на ефективен достъп до съд.

Това решение било постановено при напълно изяснена фактическа обстановка,застрахователят не оспорвал задължението си,а само наличието на надлежно установен процент неработоспособност на наследодателя на

въззивниците. Поради настъпилата негова смърт, обективно нямало възможност да се произнесе в тази насока ТЕЛК. Поради това оставал единствено съдебния път за извеждане на процента неработоспособност.

Отказът на съда да признае и присъди исканото обезщетение съставлявало отказ от правосъдие. Съдът следвало и да не назначава двете съдебно-медицински експертизи, които нямало да използва при исканото определяне на процента неработоспособност.

ЗД „Евроинс“ АД предстова отговор на въззивната жалба, с който я намира неоснователна, а решението правилно, като се иска и потвърждаването му.

При постановяването на това решение РС-Харманли не допуснал нарушение на чл. 2 от ГПК, респ. чл. 6 от ЕКЗПЧОС, тъй-като делото се разгледало по надлежен ред и при осигуряване всички права на страните по него.

Според въззиваемата страна единствения ред по който се установява процент неработоспособност бил различен от съдебния и очертан в строго определена процедура, вземан от специални органи. Правото на обезщетение по този вид застраховки и на това основание било лично и следвало да се упражни от наследодателя на ищите Д.Н. приживе.

Съдебното решение прилагало точно относимия закон. Излагат се и подробни доводи.

Правни съображения

Задължителната проверка от страна на въззивния съд по чл. 269 от ГПК установи, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В подобна насока не се правят доводи и възражения от страните.

Представената въззивна жалба е израз на налично субективно право на активно легитимирани страни, породено от обективирания негативен за същите резултат, разпореден с решението на Районен съд – Харманли. Иска се

проверка на втора инстанция по отношение правилността на обжалвания съдебен акт

Първата съдебна инстанция е провела редовно производство, в рамките на което са установени всички относими към предмета на делото факти, чрез надлежно участие на страните и въз основа на валидно събраните доказателства. Спор по отношение на доказаните обстоятелства по делото няма, а такъв е формиран по отношение на правните им последици.

Постановеното от Районен съд-Харманли решение е правилно и следва да се потвърди. Основния въпрос, който се извежда е доколко двете ищци имат субективното право на заявеното за изплащане обезщетение от ответния застраховател, обосновано в качеството им на наследници на починалия си баща, обект на застрахователно правоотношение с ответника.

С влязло в сила определение №1196/17.VII.2020 г. постановено по в.ч.гр.дело №573/2020 г. Окръжен съд-Хасково приема, че двете ищци са носители и упражняват свое право на иск против застрахователя, което обема собственото им материално право да получат обезщетение от ответника по силата на настъпило наследствено правоприемство от починалият им баща Д.Н.Н., поради имуществения характер на вземането.

Същият е бил застрахован по договор „Трудова злополука“ със страни „***“ ООД и „Евроинс“ АД от 14.VIII.2015 г., застрахователна полица № *** за периода 24.VIII.2015 г.-23.VIII.2016 г. поради това, че изпълнявал длъжността*** при първото дружество по силата на трудов договор № *** г. Това трудово правоотношение е прекратено на 21.VIII.2016 г. Няма спор и че Н. е починал на 02.VIII.2017 г.

В рамките упражняваната трудова функция Д.Н. е претърпял инцидент на 26.I.2016 г., признат за трудова злополука с разпореждане №145/01.X I.2016 г. на НОИ-ТП-*** по реда на чл.55 ал.І от КСО. Няма спор, а и доказателствата извеждат, че получените увреждания от страна на Н. са довели да частична ампутация на трети и четвърти пръст на лявата ръка и разкъсно контузна рана на втори пръст на лявата ръка. На пострадалия е бил издаден и протокол от медицинска комисия №503/24.VI.2016 г. с който същият е изпратен за трудоустройство, но същият не се възползвал от това, не е освидетелстван от ТЕЛК и не му е определена степен на увреждане в проценти.

Със силата на пресъдено нещо е признато, че Н. е допринесъл за настъпването на въпросната трудова злополука на 50 %-решение №489/15.VII.2019 г. по в-гр.дело №1102/2019 г. на Окръжен съд-Стара Загора.

Процесното застрахователно правоотношение между работодателя и застрахователя е в полза на трето лице-работника Н. Това правоотношение е изискуемо и се сключва по силата на нарочен нормативен акт-Наредбата за задължително задължително застраховане на работници и служители, който регламентира обхвата на носения риск от застрахователя и случаите на обезщетяване.

Такива рискове по конкретното застрахователно правоотношение се покриват при смърт на застрахования, при трайна загуба на трудоспособност на застрахования и при временна загуба на трудоспособност на застрахования при трудова злополука по чл.55 ал.І от КСО. В т.VI от въпросната застрахователна полица е изведено, че при смърт на работника съответната сума се изплаща на неговите законни наследници, при трайна неработоспособност обезщетението възлиза на процент от застрахователната сума, равен на процента на трайна намалена работоспособност, установен от компетентен орган и при временна нетрудоспособност-съответен процент за периода на такава.

Исковата молба се обосновава с твърдението, че Н. е получил трайно увреждане на здравето по чл.9 ал.ІІ от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“, поради което и исканото застрахователно обезщетение следвало да е в процент равен на трайна намалената му трудоспособност. Поради настъпили проблеми със здравето, Н. не могъл приживе да се снабди с документ относно тази степен на трайно увреждане. И в тази връзка е искането в хода на исковото производство същата да се изведе от съда, за да може да послужи да определяне на обезщетението от страна на застрахователя.

Такъв остава и основния въпрос пред въззивния съд, изведен от обхвата на обжалването.

Предмета на делото изисква да се изведе основателността на твърденията на ищите, респ въззивниците, доколко е осъществена хипотезата

на чл.9 ал.ІІ от Наредбата.За да се обвърже застрахователят да репарира пострадалия работник следва изрично да е доказана намалена работоспособност на работника поради трудова злополука,като обезщетението трябва да е процент от предвидената застрахователна сума за съответния случай,равен на процента на намалената трайна работоспособност,установен от съответния компетентен орган на медицинската експертиза за работоспособността.

В случая са налице част от елементите от този фактически състав-застрахователно правоотношение,пострадал работник от призната трудова злополука,бенефициент на застраховката. Не се извежда обаче процента на намалената трайна неработоспособност..

Тази величина и това обстоятелство може да бъдат установявани само по строго формален и определен специализиран ред и от особени органи.Уредбата е специална,касае особена материя,поради което инцидентното установяване на същата в хода на осъдителен съдебен процес не е възможно.

Както се посочи в чл.9 ал.ІІ от обсъдената наредба изрично е изведено,че намалената трайна работоспособност се установява от нарочен компетентен орган ,тясно оправомощен относно медицинската експертиза за работоспособността.В тази насока е и чл.11 т.4 от наредбата.

Този рестриктивен подход е продължение на императива от законов ред-чл.103 вр. с чл.101 от Закона за здравето.Нормите очертават обхвата на законово регламентираната медицинска експертиза-временна неработоспособност,вид и степен на увреждане и трайна намалената работоспособност.Ал. IV на текста категорично очертава,че експертизата на вида и степента увреждане,степента на трайна намалената работоспособност и професионалните болести се извършват само и единствено от специализирана здравна администрация ТЕЛК и НЕЛК. Освен чиста експертиза от медицинско естество със строго очертан законов предмет и обхват,актовете на тези органи съставляват и властнически волеизявления в рамките на законово очертаните им правомощия или същите са индивидуални административния актове,задължителни за всички лица, органи и организации в страната по чл.113 от Закона за здравето.Поради това този

двукратно, законово установен характер на решенията на ТЕЛК и НЕЛК изключва заместването им по друг начин. Ето защо не е възможно чрез други средства и процедури да се установяват правно релевантните за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Трудова злополука“ елементи относно процента на трайната нетрудоспособност.

Следователно за да се установи трайната нетрудоспособност и нейния процент на наследодателя на ишците Д.Н., трябва да е обективизиран изричен влязъл в сила административен акт на ТЕЛК или НЕЛК в тази насока. При липсата на такъв не е налице основанието за доказаност на претенцията, тъй като не е изведен основен елемент от хипотезата на чл.9 ал.II от Наредбата-процента на намалената трайна неработоспособност, респ. по чл.14 от процесния застрахователен договор, даващ право на обезщетяване при изрично установяване на процента на нетрудоспособност.

Следва да се има предвид, че Н. е бил насочен именно към ТЕЛК за трудоустройство с обсъдения протокол от медицинска комисия №503/24.VI.2016 г. но такова не е извършено. Представените по делото експертизи от медицински характер не са медицински експертизи и индивидуални административни актове по чл.101 и сл. от Закона за здравето, поради което не могат и да изведат релевантни за делото обстоятелства..

Ето защо правилно РС-Харманли е приел, че предявените искове са неоснователни и ги е отхвърлил. Същият е изложил подробни мотиви, даващи точен отговор на заявените за защита субективни права от страните по делото въз основа на надлежно събраните и ценени съобразно действителния им смисъл доказателства, поради което въззивния съд препраща към тях на основание чл.272 от ГПК. Атакуваното решение следва да се потвърди, поради неоснователност на въззивната жалба..

Не е налице оплакването в същата относно нарушение на чл.2 от ГПК. РС-Харманли е приел и разгледал по същество исковата молба на ишците, при спазване на всички правила на процеса и е дал разрешение на представения предмет на делото. Друг е въпроса, че заявените за защита имуществени права са неоснователни, но и този извод е изграден в рамките на осъществено производство изцяло в съгласие с чл.2 от ГПК.

Не е допуснато и никакво нарушение на чл.6 от ЕКЗПЧОС, тъй-като ищците по делото са били обект на изцяло справедлив процес с пълно осигуряване на осъществяване на правата им и възможността им за надлежно и пълноценно участие в него. Обстоятелството, че същите не са провели пълно и главно доказване на заявените за защита твърдени от тях права, е също резултат и функция на процес, изцяло в синхрон с чл.6 от ЕКЗПЧОС.

Чл.2 от ГПК и чл.6 от ЕКЗПЧОС не отменят и не заместват основното задължение на страната в съдебния процес да докаже заявените претенции. В случая е дадена пълна възможност на ищците в тази насока.

Ще следва на възземаемото дружество да се заплати от страна на въззивниците сумата от 100 лева възнаграждение за юрисконсулт на основание чл.25 ал.І от НЗПП вр. с чл.78 ал.VIII от ГПК и чл.37 ал.І от Закона за правната помощ.

Водим от изложеното и на основание чл.271 и чл.280 ал.ІІІ т.1 от ГПК Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260034/08. ІІІ.2021 г. постановено по гражданско дело №1167/2019 г. на Районен съд-Харманли.

ОСЪЖДА ЦВ. Д. Н., ЕГН ***** и Р. Д. Н., ЕГН *****, двете от гр. *** да заплатят на ЗД „Евроинс“ АД ЕИК 121265113, гр. София, бул. „Христофор Колумб“ №43 сумата в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

